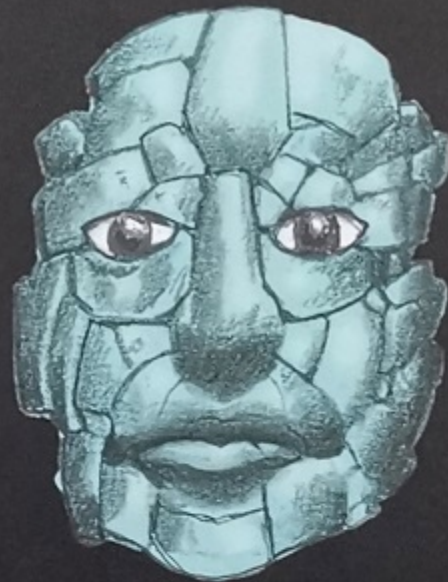

Yvan Pommaux

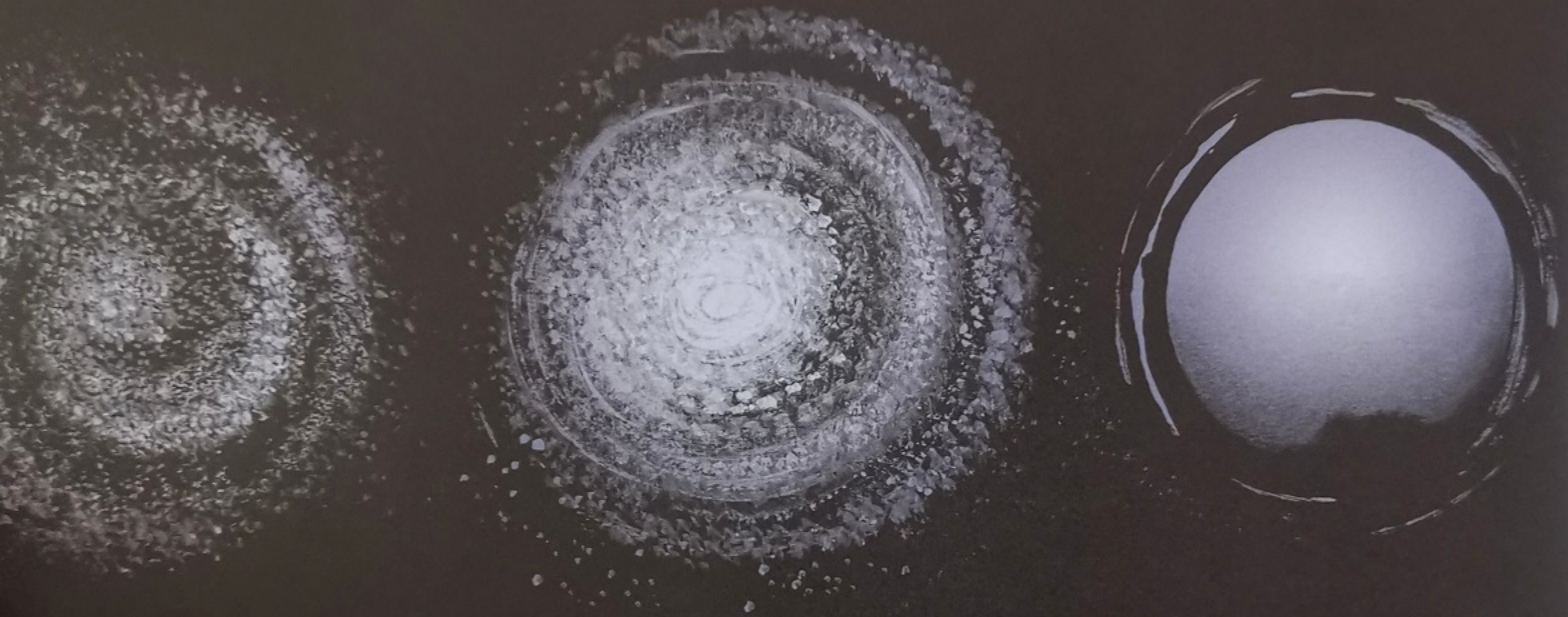
Noi și Istoria noastră

Text de Christophe Ylla-Somers și Yvan Pommaux
Ilustrații de Yvan și Nicole Pommaux

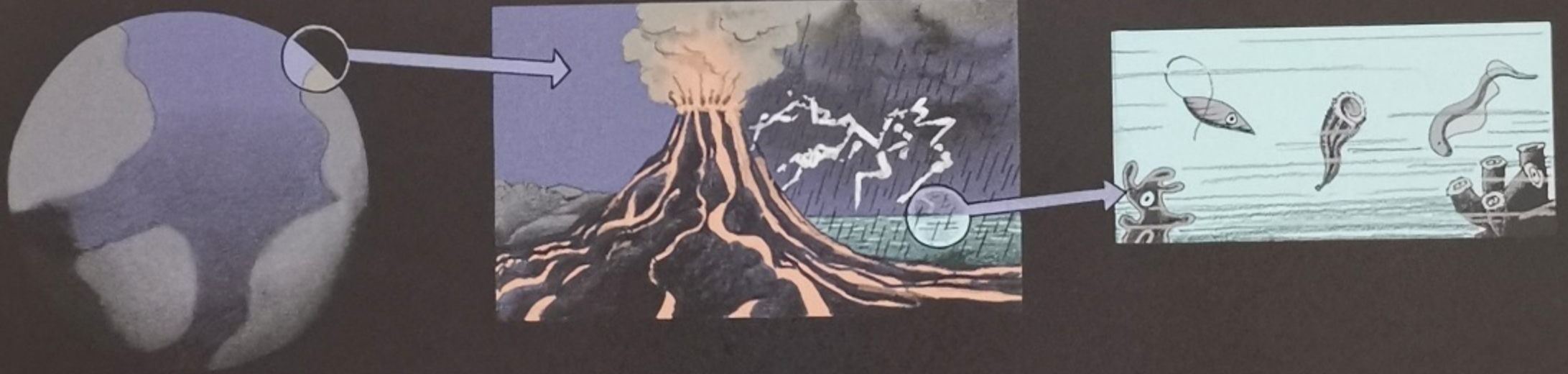
Traducere din limba franceză de Mihaela Pogonici

Editura Paralela 45

Nu știm cum începe Istoria noastră și nu vom ști nici cum se sfârșește. Istoria se derulează pe o planetă care se rotește printre altele într-un univers nemărginit. Știința ne învață că lumea există de miliarde de ani și că a suferit mari schimbări climatice, cu temperaturi foarte ridicate sau foarte scăzute, când s-au format vapori de aer...

Acești vapori au recăzut, sub formă de apă, în niște scobituri imense: viitoarele noastre oceane. Cerul bubuia de furtuni cu descărcări electrice. Razele soarelui și fulgerele au provocat în apă reacții chimice care au favorizat, în urmă cu mai bine de trei miliarde de ani, apariția vieții, sub forma unor organisme primitive, minuscule.

Cu 2 miliarde de ani în urmă...

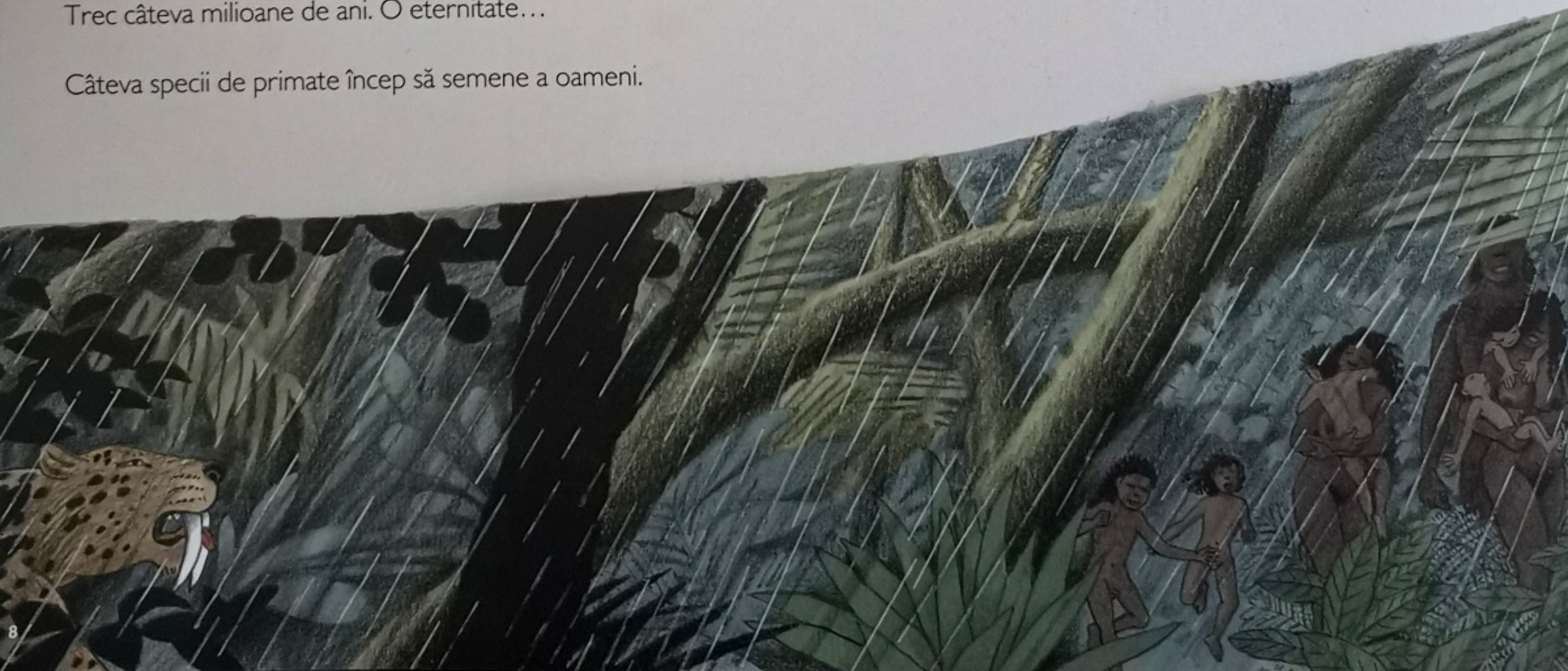
Din aceste organisme se dezvoltă specii de plante și de animale.
Unele supraviețuiesc, altele se transformă sau dispar.

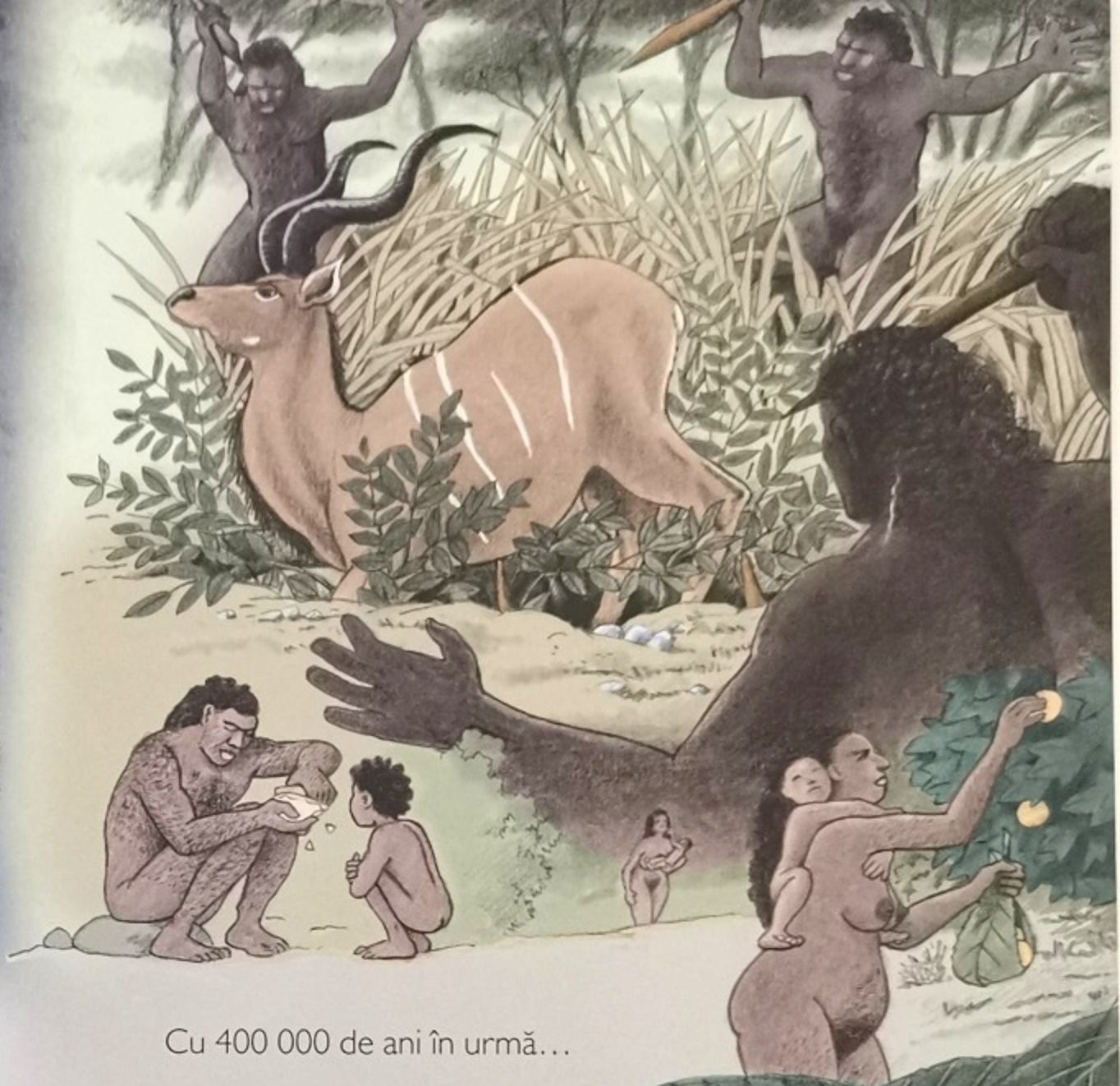
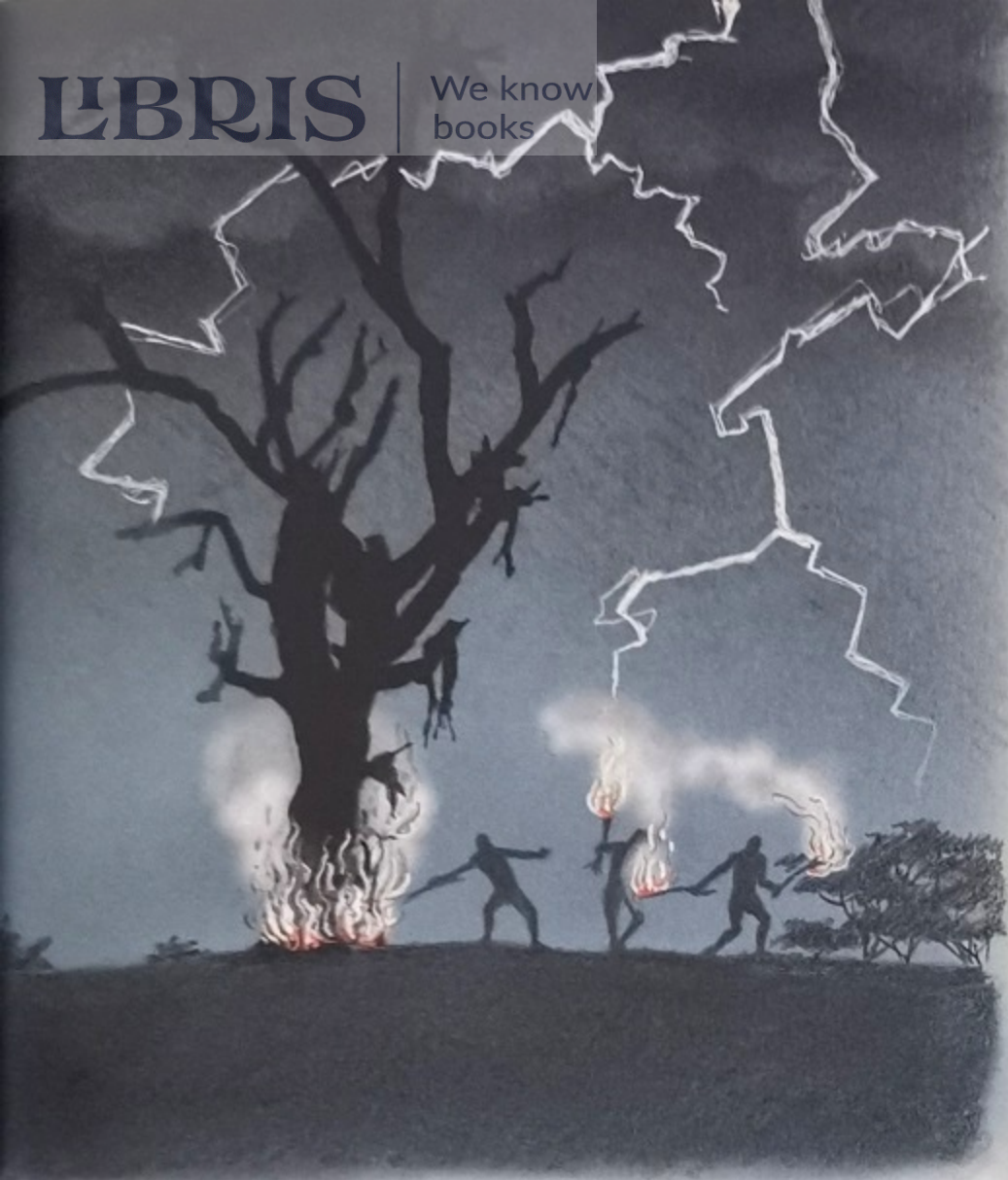
Trec câteva milioane de ani. O eternitate...

Câteva specii de primat încep să semene a oameni.

Cu 3 milioane de ani în urmă...

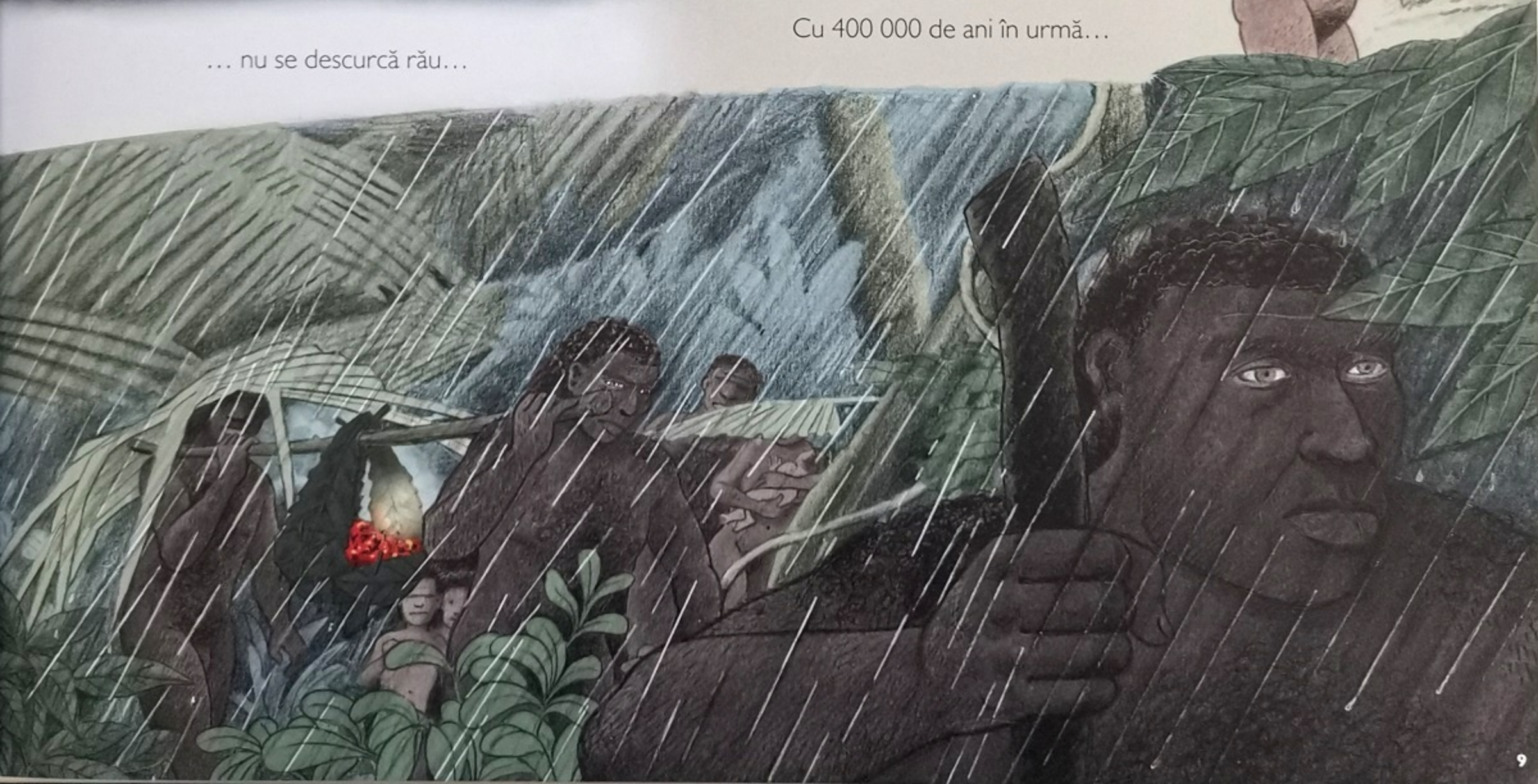
Una dintre ele, *Homo erectus*
(Omul în picioare), culegător și vânător...

... nu se descurcă rău...

Cu 400 000 de ani în urmă...

Alte bipede evoluează în Africa.
Strigătele scoase de ele devin un limbaj, care
le ridică la rangul de *Homo sapiens* (Omul care știe),
adică noi! Da, noi! Practic, suntem neschimbați
de o sută cincizeci de mii de ani...

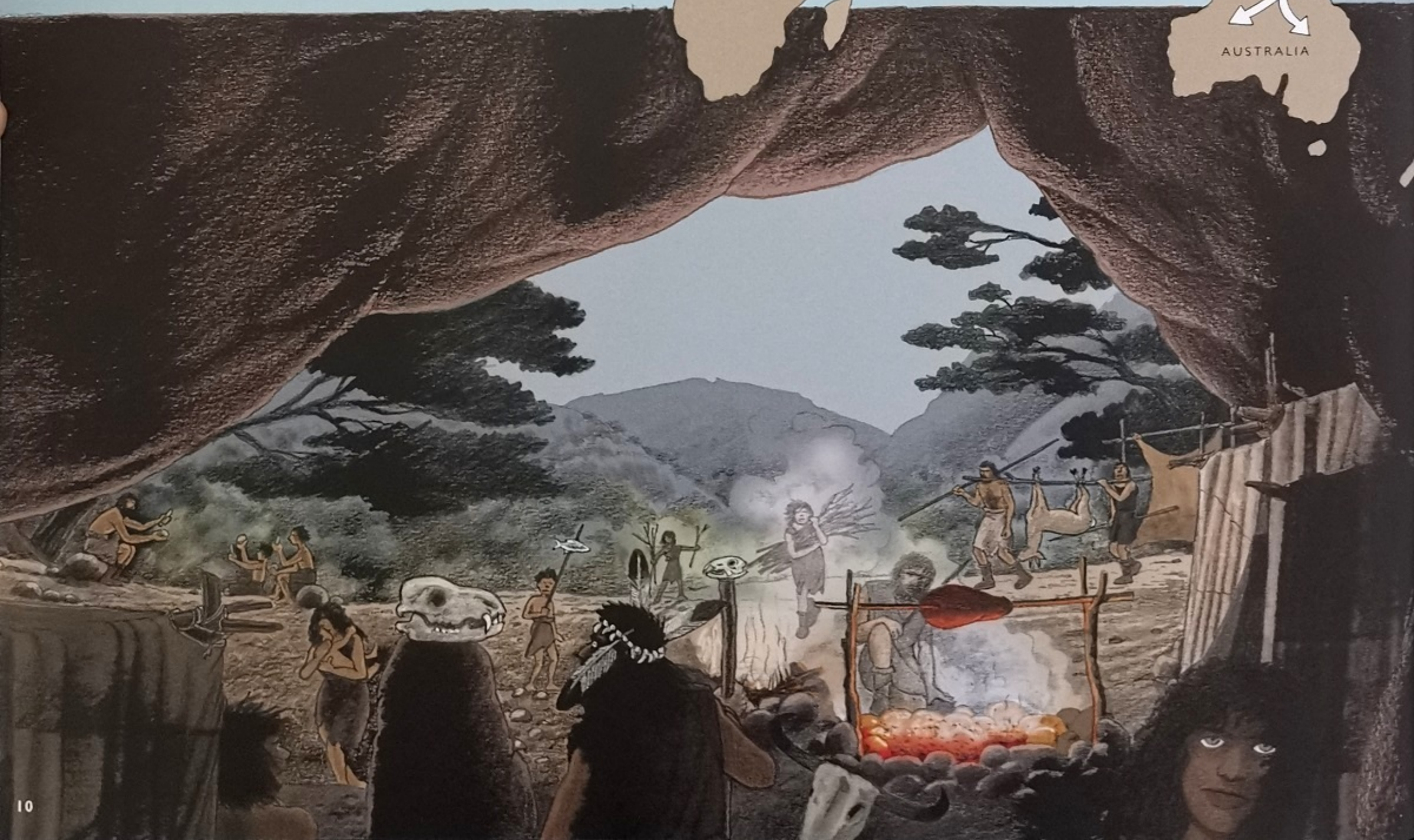
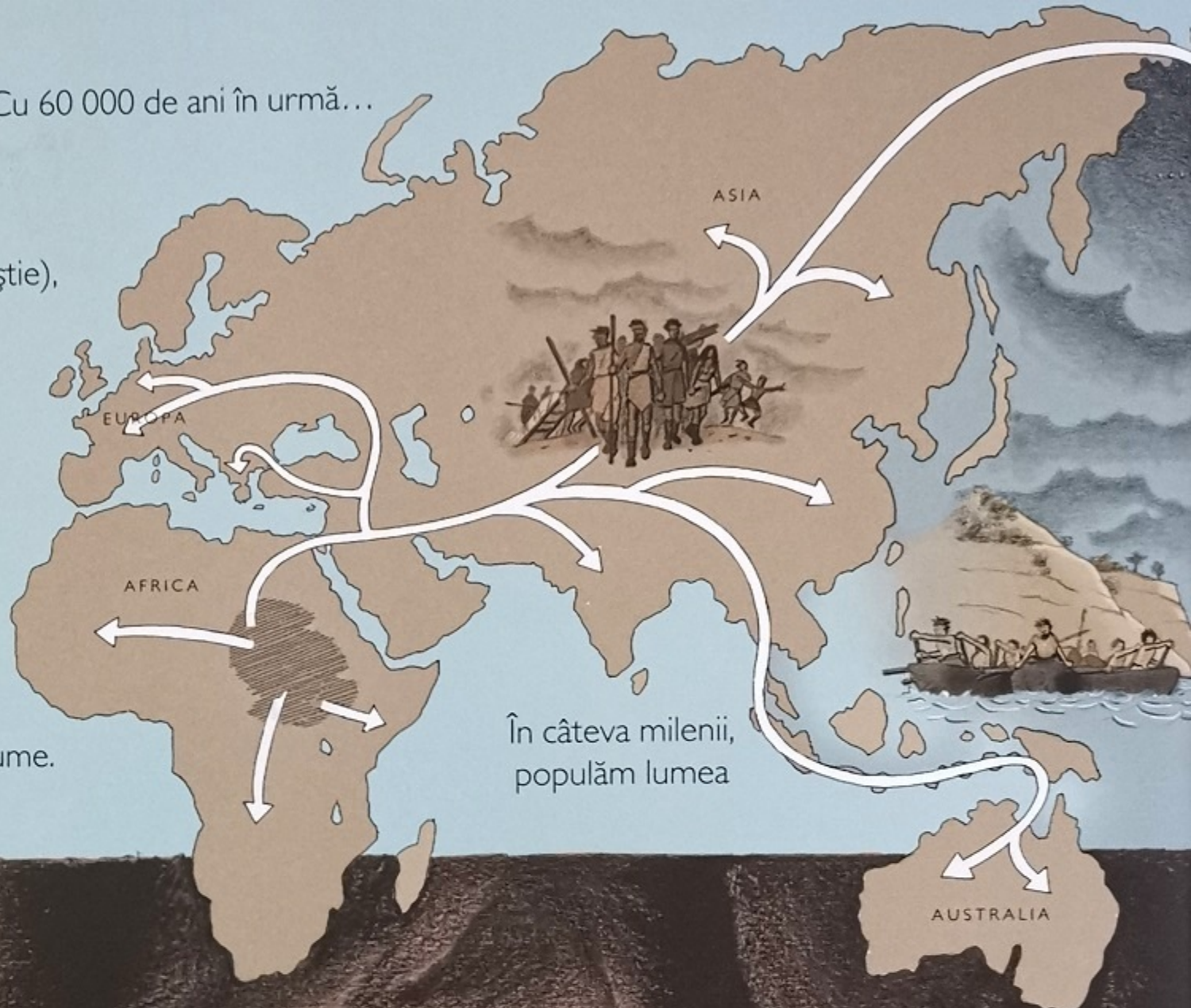
Să ne întoarcem în trecut, până în acea epocă
îndepărtată, și să ne observăm...

Deja inventivi și îndemânatici, creăm unelte
rudimentare, știm să facem focul...

Trăim dispersați, în grupuri mici.

Populația noastră crește.

În curând, începem să ducem lipsă de spațiu
și de vânat. Așa că plecăm, fără o destinație anume.

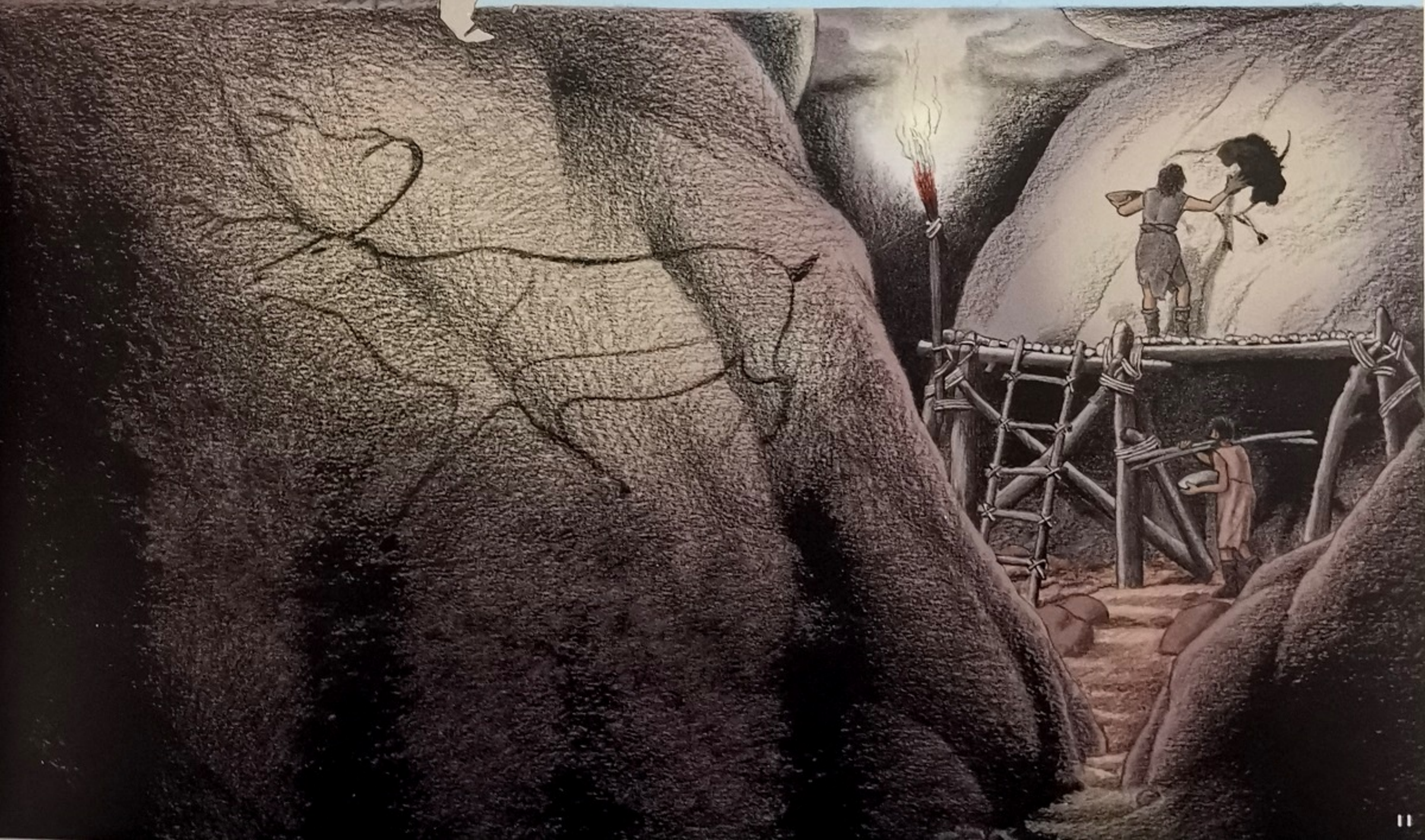
Cu 20 000 de ani în urmă...

Cu 10 000 de ani în urmă...

Limbajul se rafinează și gândirea noastră se dezvoltă. Ne punem întrebări despre originile noastre, despre trecerea timpului. Ne îngropăm morții.

Foarte devreme, începem să facem artă, activitate care însă nu pare utilă pentru supraviețuire. Găsim o modalitate de a lăsa urme ale mâinilor noastre pe stânci. Peste câteva milenii vom ști să pictăm și să desenăm.

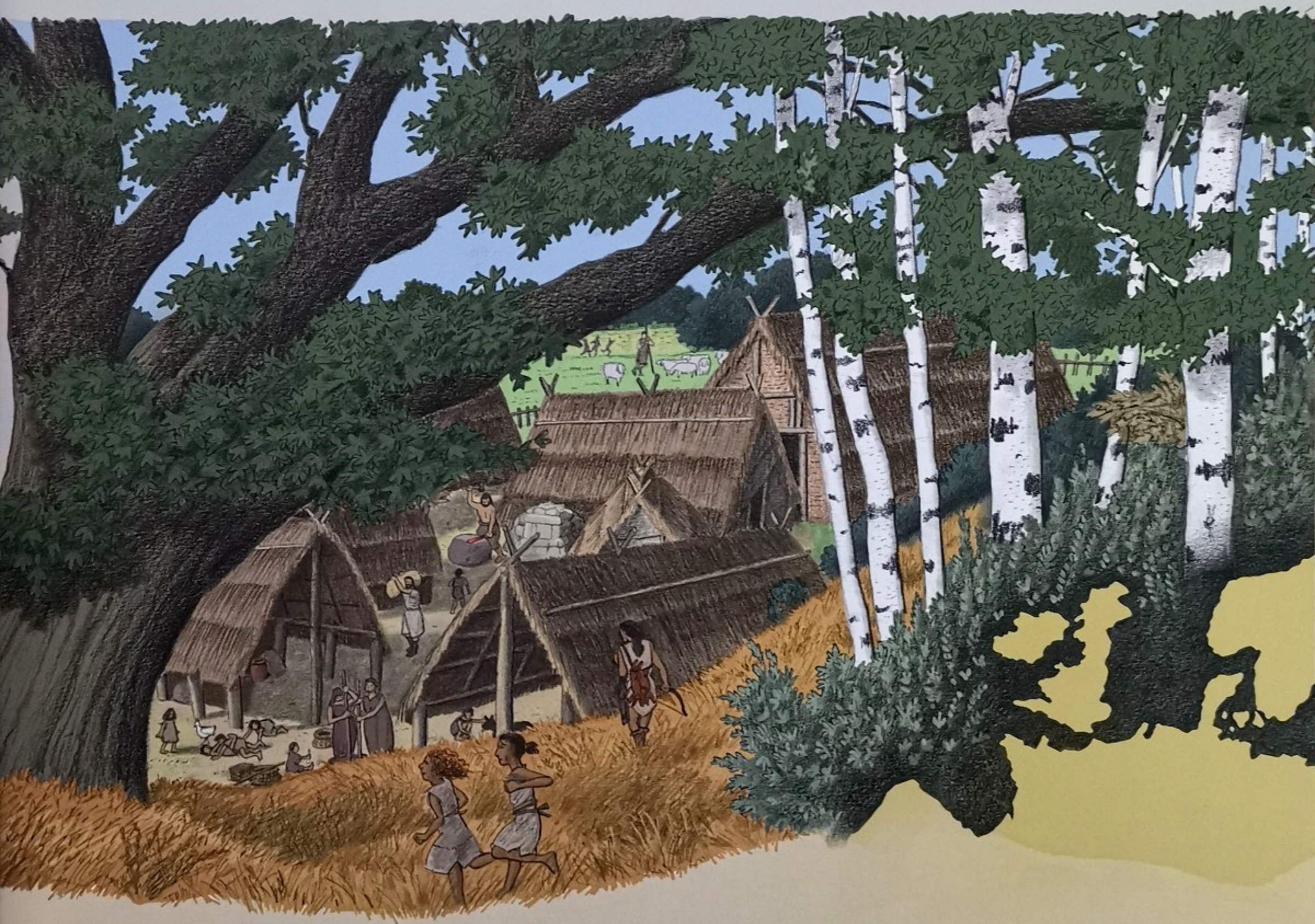
Orice teritoriu lipsit de resurse este, de obicei, abandonat fără regrete, dar nu și acest loc frumos, care mai târziu se va numi Sumer. Nu, nu plecăm nici când vânatul nostru preferat, gazela, se împuținează. Pentru a supraviețui, mâncăm orz și grâu sălbatic, care cresc aici din belșug. Ne dăm seama că putem să le semănăm semințele și să le asigurăm creșterea. Acestea sunt începuturile agriculturii, care ne va schimba modul de viață.

Nu mai vânam animalele din regiune cu miile.
În schimb, reușim să le domesticim și să le creștem.
Vitele, caprele, oile îmblânzite ne oferă carne, lapte, piele.

Răspândirea agriculturii și a creșterii animalelor pe toate continentele va dura peste cinci mii de ani.

Peste tot în lume apar primele case, care diferă în funcție de materialele de construcție din care sunt făcute. În curând, casele formează sate. Punem la adăpost rezervele de hrană și profităm de acest timp liber pentru a inventa, a inova... Unii oameni devin meșteșugari: practică un meșteșug, o meserie. Descoperim aur, cupru, cositor, obținem bronz. Acestea sunt începuturile metalurgiei. Fierarul este un personaj important în viața satului.